

[Indenrigsministeren.]

dagens Ting om dette Lovforslag, fremførte ingen Taler et Ord om denne Ændring. Fra Medlemmer af det Udvalg, hvortil Lovforslaget om kommunale Ejendomsskatter i Samlingen 1925—26 var henvist, er det meddelt mig, at ingen under de omfattende og langvarige Forhandlinger, som da førtes i Udvalget, har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag eller overhovedet har haft Viden om den betydningsfulde Ændring, som her var sket.

Med andre Ord, alt tyder paa, at vi her staaar overfor en Inkurie, en Tilfældighed, besynderlig, men desværre faktisk. Nu vil man hertil kunne sige, at dette har jo hidtil ikke haft nogen Betydning, og deri kan jeg for saa vidt give Ret, selv om det naturligvis ingenlunde er heldigt, at Lovbestemmelser ikke bliver overholdt. Jeg ved ikke, om man i nogen Land- eller Bykommune har bemærket Ændringen; det er muligt, man har det, og i saa Fald har man naturligvis ogsaa rettet sig derefter, men at man mange Steder ikke har bemærket den, er utvivlsomt. Jeg ved i hvert Tilfælde mangfoldige Kommuner, hvor man ganske rolig har fortsat efter de gamle Regler, hvor man altsaa ogsaa efter Vedtagelsen af Loven om de kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926 ganske rolig har ventet med at approbere til Udpantning ikke i Indbetalingsmaaneden indbetalt kommunal Ejendoms-skat til samme Tidspunkt, da man approberede de ikke indbetalte personlige Skatter til Udpantning. Af en Skrivelse fra De samvirkende Sogneraadsforeninger af 15. December 1927 til Indenrigsministeriet fremgaar det ogsaa, hvad man for øvrigt først nu, da man har faaet Opmærksomheden henledt paa denne Sag, er blevet opmærksom paa; at De samvirkende Sogneraadsforeningers Ledelse intet synes at vide om den skete Ændring i Henhold til § 24 i Loven om kommunale Ejendomsskatter med Hensyn til Udpantningsfristen, men at man stadig forudsætter, at Reglerne er de samme, som indeholdes i Landkommunallovens § 25, og som man lige siden 1867 har haft at følge.

Man kan jo sige, at Ulykken herved har hidtil ikke været særlig stor, stor Skade er der derved ikke sket; men hvis Valglisten til de forestaaende kommunale Valg udfærdiges paa Grundlag af den almindelige Opfattelse af uændrede Regler paa dette Omraade, bliver det galt med disse Valg-liste, og saa bliver de Genstand for berettiget Kritik, hvad der jo ogsaa kan medføre Vanskeligheder efter Valgenes Afholdelse med Hensyn til disses Godkendelse og

med Hensyn til Klager. Saavel i Skatteaarene 1926—27, 1927—28 og de tre Fjerdedele af 1928—29 har man rundt om i Landets Kommuner i stort Tal handlet saaledes, at det deraf fremgaar, at man er uvidende om den skete Ændring, og at man der regner med at gaa frem paa samme Maade som hidtil nu ved Udløbet af Indbetalingsmaanedes Januar 1929, og Følgen deraf vil jo blive Fejl ved Valglisternes Berigtigelse.

Naar jeg da nu tillader mig at fremsætte det her foreliggende Lovforslag, er det ud fra den Betragtning, at der ikke er nogen som helst Grund til at behandle kommunale Skatter forskelligt med Hensyn til Udpantningsfristen. At dette neppe heller har været Hensigten ved Fremsættelsen, Behandlingen og Vedtagelsen af Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926, fremgaar, som jeg har nævnt, af den fuldkomne Tavshed, hvormed denne Sag er behandlet under alle Instanser under Forberedelsen af Loven. Lovforslaget, som jeg har den Ære at fremsætte, gaar da ud paa, at 6 Ugers og 1 Maanedes Udpantningsfristerne foreslaas opretholdt ogsaa for Ejendomsskatterne henholdsvis paa Landet og i Byerne. Man vil nu kunne sige, at denne Frist er rigelig lang, og jeg ved, at man rundt i mange Kommuner er af den Opfattelse, at Fristen er for lang, ikke mindst i Landkommunerne, og det har da ogsaa fundet sit Udtryk ved Henvendelse til Ministeriet fra De samvirkende Sogneraadsforeninger. Derom skal jeg indskrænke mig til at udtale, at om denne Sag i al Almindelighed er jeg overordentlig villig til at optage en Forhandling med de landsomfattende kommunale Organisationer, saaledes at dette Spørgsmaal senere tages op til Overvejelse, til Forhandling og til Afgørelse. Naar jeg har foreslaaet de hidtidige Frister opretholdt, er det under Hensyn til Ønskeligheden af, at vi, indtil den endelige Ordning tilvejebringes, bliver ved de hidtil gældende Bestemmelser, som det store Tal af Kommunalbestyrelserne hidtil har forudsat som gældende.

Om selve Sagen vil jeg blot sige dette, at enten Udpantningsfristen skal være lang eller kort, eller der maaske slet ingen Udpantningsfrist skal være, bør Ordningen være den samme for personlige Skatter og for Ejendomsskatter.

Lovforslaget angaar ikke Hovedstaden og heller ikke Frederiksberg, og der er derfor i § 2 udtalt, at det, hvad disse Kommuner angaar, har sit Forblivende ved de gældende Regler.